

→ cia ha llançat un registre on s'instaura els grups d'interessos a incorporar-s'hi, si bé la inscripció és voluntària. "La falta d'informació i les males pràctiques contribueixen a fer que la imatge del *lobby* estiga sota sospita i siga negativa a Espanya", adverteix Transparència Internacional. Com explica Juan Francés, en sintonia amb l'ONG abans esmentada, "els *lobbies* no són un problema, sinó la falta de regulació". A Itàlia, per exemple, un grup de petits fabricants de productes farmacèutics va dur a terme una campanya de pressió per reduir el preu dels anomenats "medicaments orfes", això és, els remeis utilitzats per tractar malalties rares i que, pel seu baix ús, resulten pràcticament inaccessibles. Van guanyar la batalla i, amb la seua victòria, van afavorir les persones amb malalties rares. "El problema no és el *lobby* en ell mateix, sinó l'opacitat, la falta d'ètica i l'accés desigual als responsables públics", adverteix l'ONG.

Tanmateix, per més intents de regulació que s'intenten fer, sempre resultarà complicat acotar del tot aquesta activitat, sobretot quan el que s'exerceix és una influència indeguda, és a dir, aquella que, més que persuadir, el que fa és engalipar

L'ÚLTIMA MODA EN LOBBY ÉS L'ASTROTURFING, AIXÒ ÉS, ORGANITZAR CAMPANYES D'APARENÇA POPULAR

l'interlocutor, situant-se en la línia que separa allò legal d'allò il·legal. O quan els autèntics beneficiaris s'amaguen darrere d'estructures pantalla. És el que s'anomena *astroturfing* i consisteixen a orquestrar campanyes d'aparença popular, com ara peticions en línia o manifestacions, darrere de les quals hi ha, en realitat, els interessos privatius d'una corporació. Com tota bona bestiola, el *lobby* muta per sobreviure. •

JULI PONCE

«La regulació dels 'lobbies' ajuda a prevenir la corrupció»

Professor de dret administratiu de la Universitat de Barcelona, Juli Ponce (Barcelona, 1967) és autor del llibre 'Negociacions de normes i lobbies', un tractat on, després d'analitzar exemples internacionals, proposa iniciatives per regular els grups de pressió. "En certa mesura, l'existència dels 'lobbies' és positiva", assegura.

Estem governats per les grans corporacions que fan *lobby*?

—Dins del nostre sistema de govern les grans corporacions que fan *lobby* hi incideixen, si bé és difícil generalitzar. Tenim un informe de Transparència Internacional que estudia una sèrie de casos i la impressió que se'n deriva és que els *lobbies* tenen una influència creixent.

—Susan George qualifica els *lobbies* d'"usurpadors". Ho són, a parer seu?

—La denominació *lobby* en la nostra cultura no és neutra. Si algú utilitza la paraula *lobby*, a la ment de seguida li ve una connotació negativa. Des del meu punt de vista és inevitables que els *lobbies* o grups de pressió existisquen. En certa mesura, la seua existència pot ser una cosa positiva perquè aporten informació que els responsables públics poden necessitar. El problema, doncs, no està en els grups de pressió en si, sinó en el tipus d'influència que intenten exercir. El Tribunal de Justícia de la UE,

per exemple, i altres fonts jurídiques, quan s'han trobat el tema damunt de la taula sempre han tractat de distingir entre una activitat de *lobby* correcta, és a dir, una activitat dedicada a exposar els punts de vista —per exemple, una ONG de respecte al medi ambient o als drets dels animals o una associació d'empreses— i el *lobby* que genera una influència indeguda, és a dir, quan els *lobbies* deixen de banda els arguments i, fora de la transparència i del coneixement públic, intenten influir indegudament. Aleshores, el *lobby* deixa de fer *lobby* i està més a la vora del tràfic d'influències, la qual cosa està penada. Així doncs, no em sembla correcte col·locar tots els grups d'interès en el mateix sac. Mentre els contactes entre grups d'interès i polítics es facen a la llum del dia i mitjançant els arguments, no crec que hi haja usurpació. El problema són aquells que influeixen a l'ombra. Aleshores, sí, s'està distorsionant el joc democràtic.

—En l'informe de Transparència

